Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26146
Copyright: Admont, Benediktinerstift

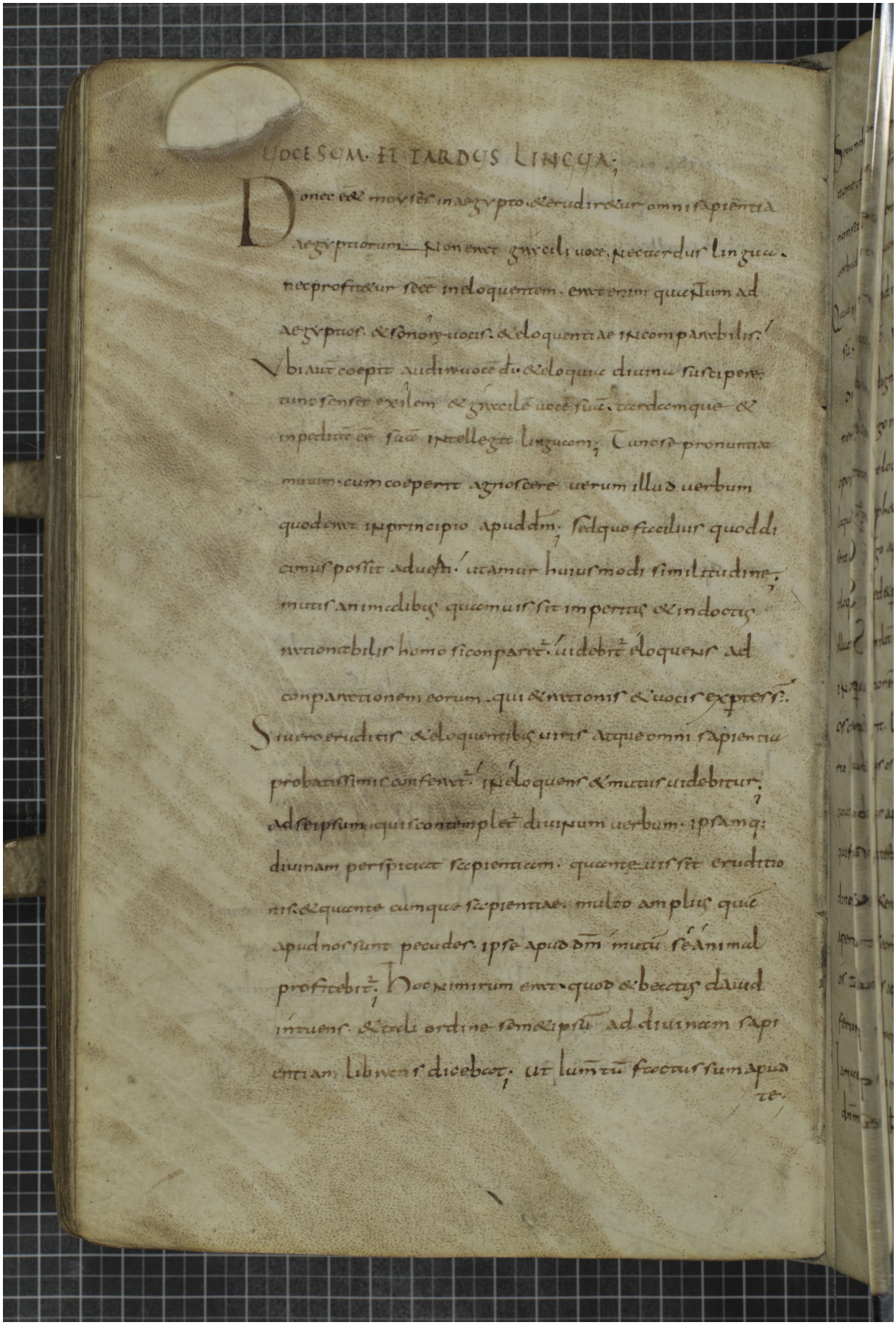

UOCE SCM. ET TARDUS LINGUA.

Donec ec& moysen in egypto. &erudire&ur omni sapientia
aegyptiorum. non emen graeci uoce. necuerdur lingua.
nec profite&ur sece indoquentem. emen enim quaestum ad
aegyptios. & sonoru uocis. & eloquentiae ipsi comparabilis.
Vbi autem coepit audire uoce dei & eloquia diuina suscipere.
tunc sensit exilem & graecilem uoce suae. tardemque &
impeditae ee suae intellegit linguam. Tunc se pronuntiat
mutum. cum coeperit agnoscere uerum illud uerbum
quodemen in principio apud dm. sed quo facilius quod di
cimus possit adueni. ueamur huius modi similitudine.
mutus animalibus quemuis sit imperitus & indoctus
nutionabilis homo si comparet. uidebit eloquens ad
comparationem eorum. qui & nutionis & uocis expressi.
Si uero eruditis & eloquentibus uiris atque omni sapientia
probatissimis confenet. ipse eloquens & mutus uidebitur.
ad seipsum. qui contemplet diuinum uerbum. ipsamq;
diuinam perspiciat sapientiam. quamte uis sit eruditio
nis. & quamte cumque sapientiae. multo amplius quae
apud nos sunt pecudes. ipse apud dm mutu se animal
proficebit. Hoc enim mirum emen. quod & beatus dauid
intuens. & recti ordine semetipsu ad diuinam sapi
entiam libnens dicebat. ut lumtu fractus sum apud
te.